

SZARVAS és VIDEKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Jókai Mór-utca 1257. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTELEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 4 frt. — Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt. — Egyes szám . 8 kr.
MEGJELEN HETENKINT EGYSZER VASÁRNAP.

Kiadóhivatal:
Beliczey-utca 11. szám. (saját ház,) hová az előfizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
BÉLYEGDIJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJCAR.

Előfizetési felhívás.

A IX-ik évfolyam II-ik évnegyve lejárván, az 1898. év III-ik negyede elején új előfizetést nyitunk lapunkra, felkérjük mindazon t. előfizetőinket kiknek előfizetése a mai számmal lejárt, mielőbb megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne történjék.

Azon t. előfizetőinket pedig, kik az előfizetési pénzzel hátralékban vannak, hátralékaik beküldésére s előfizetéseik szives megújítására kérjük.

Tisztelettel:

a „Szarvas és Vidéke”

kiadóhivatala.

A „SZARVAS ÉS VIDEKE” előfizetési ára:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

A kiadóhivatal.

Aspiráció és a gyakorlati élet.

A léleknek is vannak virágai: a vágyak. A vágyak képezik az emberi tevékenység, működés és fájdalomnak kiinduló pontját és végcélját. Boldog az a ki tudja mennyire szabad a vágyak sugallatai után indulni. Vannak az egyesek, a nemzetek és nemzetiségekben elfojtott vágyak melyek katalánát időközönként felgyújtják. Ha egy nemzetnek aspirációja nincs, — jövődjé sincs. Más azonban aspirációkkal bírni és más azokat a gyakorlati megvalósítására megérlelni. Egy nemzeti aspiráció meg-

valósítása a maga idején nemzeti diadal, elsietve romlást hozó gyász.

Előttünk im egy eddig soha nem látott közgazdasági harc indult. Csak társadalmi vonatkozásaiban akarunk ehhez hozzászólni. Kétségkívül a harcban, mely folyik, a szívek lapangó vágya is vezeti hangulatunkat: egy szomszédos állam gyarmata voltunk, miután nemzeti erőnk a török háborúk fölmentették és az idegen uralom nemzeti szellemünk assimilálását az állami közmuokasság minden terén századok óta végezte.

Csak nemzeti hivatásából győzte meg az emberiséget a magyar, hogy harcban legyőngülve, fejletlen kulturájával elhervadt intézményei ódon jellege mellett is ellenállott az assimilálás eme folyamatának.

Mióta nagy Széchenyink kimutatta hogy a nemzeti erő a vagyoni függetlenség, azóta nem annyira aspirációk ingerlik az embert, a nemzetet az előrehaladásra, hanem a gyakorlati irányu törekvés, hogy vagyonszá tégjük tagjaiban a nemzetet. Ha ez az ország gazdag lesz, nem lesz benne fejletlen ipar, kereskedelem. És akkor nem lesz ez az ország tisztán őstermelő ország egy iparilag és a kulturában fejlet ország gyarmata, a közgazdasági viaskodás a minden napi létharcban merül ki akkor, nem a hiába való, — aspirációkban.

Aspirációk nélkül. Ez egyenlő egy nemzet stagnációjával, de aspirációk nélkül élni nem is lehet csak hogy a magyart mindig agrarvaminális közéleti tevékenység jellemezte, a miért nagy pipájú, kevés dohányu nemzetnek esufolnak, ezzel a labancz énekből maradt találó epithetonnal

Mi szörnyű módon szeretjük a gravameneket és a sérelmi kérdésekben elvesz a lényeg. Hiszen még községi életünkben is érdekesebbek keresettebbek a személyi jellegű kérdések, főleg ha abból gravament lehet kovácsolni, mint a várost érdeklő közkérdések.

Aspirációink a vásári használatban szinteket és becsüket veszítik, irányzatos személyi kérdések érdekében használtak s megtévesztik a közvéleményt.

Azért midőn napjainkban megindul egy közgazdasági harc, nekünk kikre a politikai része nem tartozik, — nem lehet egyéb feladatunk, mint az esetleg gazosba tévedni akaró közfelfogást visszaédesgetni a gyakorlati irányhoz, A vágy serkent a tevékenységre, de a vágy még nem siker. Egy nemzet gazdasági függetlensége még ajándékképpen sem ér semmit, ha a gazdasági különválás szervei hiányzanak. „A munka egyik legszebb rendeltetése az embernek” — mondja Deák Ferencz. A mi nemzetünknek sokat kell dolgoznia és a munkaközben megérnek vágyai, A gyakorlati iránynak kell ma nagyobbak lennie is középosztályunknak nem szabad oly finyásan rátekinteni az ipari pályára. A kézműves napi tevékenységét erősebb tisztelet illeti meg.

Küzdelem s nélkülözés nélkül nem képzelhető emberi élet, mert az igazi szerencsét mindenki az által állapítja meg, hogy érzelmeit a sorstól függetlené teszi. Ez a felfogás vezessen és meg ne tévesszen sem a harci riadó, sem a nemzeti lemondásra hangoló elkeseredés.

Magyarország fejlődése a legbiztosabban halad. A honpolgárok feladata megismerni, hogy egy nemzetet nagygyá a gyakorlati munkásság minden téren való elfoglalása és kulturintézményei teljes kiépítése tehetnek. És erre minden hazafinak törekednie kell egyéni munkásságával és közéleti súlyával.

HIREK.

— **Itt az aratás:** Eljött az a milliók által várva várt nap, midőn az isten áldását a gazdaember learthatja, egy esztendei munkálkodás és reménykedés gyümölcsét igyekszik most leszakítani mindenki,

SZARVAS és VIDEKE TÁRCZAJA.

Búzavirág . . .

Szökéségnak.

*Búzavirág szemü kis lány, szereltek,
De szerelmem meg nem vallom teneked,
Ha nem hallok a hangomból,
Nem látod a szememben:
Akkor akár meg is haljak,
Nincs szívedben szerelmem!*

*Ha kérdeid, hogy oly bánatos mért vagyok?
A szememben síró könnyecsepp mért ragyog?
Arra is csak a szívem tud
Megfelelni helyesen:
Akkor hal meg májál a bánat,
Ha meghal a szerelmem!*

Végyváry Ferencz.

Az én hazám.

Messze, nagyon messze, valahol az aranykalászos, délibábos, alföldi rónaságon van egy kicsinyke falu. Nem ott születtem, nem ott nevelkedtem, de még csak szüleim vagy rokonaim sincsenek ott. És mégis, ezt a kicsiny falut tekintem én hazámnak. Nincs ennek a falunak kies fekvése, mindössze egy folyó víz el mellett, de még ez a folyó sem igazi folyó, csak afféle állóvíz. Régtől fogva nem folyik; elejét is, végét is elzárták, nehogy valamiképpen megáradjon s kiöntve tönkre tegye a vetéseket.

Éppen olyan kicsiny nád vagy szalmafeldes házikók vannak itt is, mint más faluban. Az utcáik is csak olyan girbe-görbék, piszkosak sárosak vagy porosak. De sőt az emberek sem különböznek más falubeli emberektől. Minden olyan, mint egyebütt.

Idegen csak nagy ritkán vagy éppen nem vetődik arra felé, és ha mégis odajut, — siet ki ebből a közönséges, unalmas poros, fészkekből.

Miesoda élvezetet is nyújthatna egy kicsiny falu! Városok nincsenek közelében; vasutja nincs; gőzhajók nem szeldeklik folyója hajóit — el van zárva a világtól. Olyan elhagyatottan, elszigetelten áll, miként egy oázis a sivatagban . . .

Közönséges lélek nem erzi itt jól magát, elkivánkozik innen. Milyen furcsák is az emberek! A hol mulatni nem lehet, ott minden unalmas . . . Pedig le-

lehet mulatni nagyon is jól lehet mulatni ebben a faluban, csak persze tudni kell a módját. Igaz, hogy mulatság, amolyan tánczsal egybekötött mulatság nagyon is ritkán adja elő magát, — esztendőbe kerül, míg egyet „összetákol” a talu intelligentiája. Hanem ez a mulatság aztán igazán mulatság, — fény és pompa tekintetében sem marad a „városi” mulatságok mögött, de sőt túlhaladja azokat, mert itt fesztelenül s így kellemesen lehet mulatni.

Mondom, ilyen „tánczos” mulatság ritka, mint a fehér holló, — de hát nincs arra itt olyan nagy szükség, — lehet itt ebben az elhagyott falucskában másképen is jól mulatni! . . . Én tudom, hogy lehet.

Régen, — bizony nem mostanában történt — magam is elvetődtem abba a kicsiny faluba. Akkor éppen olyan „tánczos” mulatság volt ott. Asszonyok leányok tervezték, — öreg urak rendezték. Tervezni könnyű volt a jó kávé, jó kalács mellett, hanem a kivitel már gondot okozott a szép asszonyoknak, szép leányoknak. A mulatság csak akkor mulatság, ha tánczosok is vannak. Már pedig ebből a fajtából mindössze egy szál volt a faluban. Mindegy, hívni kell máshonnan, — mondogatták egyértelműleg. És így is lőn. . . .

Hogy -hogyan nem, magam is a meghívottak közé kerültem. Rózsaszínű papirosra, kék betűkkel vala nyomtatva, hogy: Meghívó!

hogyan legyen neki s családjának egy eszendei kenyere s legyen miből a reá rótt közterheket viselni. Igyekeznek minden józan gondolkodású épkez: láb ember, hogy felhasználja az évnök e legdrágább idejét, s mégis ha a piacztérre megyünk, sajnosan kell látnunk, miként e drága időben, a legmunkabíróbb, s a leggrósebb munkás emberek százai heverésznek szanaszét a piacztéren e drága időben, s ha egyik másik munkáltató munkába hív közlök, oly magas napibért kérnek, hogy azt megadni képtelenség. Ily körülmények között csak is előszeréssel kell adóznunk járásunk főszolgabírájának ama intézkedéséért, miként a piacztéren lebzselő munkaképes embereket névszerint — m. e. 345 — összeíratta azon czéltől, hogy majd ha esetleg a tel folyamán e drága emberek egyike másiká küzden talál az inséggel, az esetleg nyújtandó segélyhez ráadásul megkaphassák ama vigasztalást, mivel a hangya vigasztalta a segélyért hozzá folyamodó tücsköt.

— **Irén telep.** Békésmegyei közlöny jó tollu szerkesztője a mult hóban Szarvason léte alkalmából lapja hasábjain megemlékezett a „Maczózugai vállalkozásról is, nagyon csodálatos, hogy Sas szemé elkerülte az ugyancsak maczó zugban levő „Irén telep”-et. Az igaz, hogy e telepen lévő szerény ház teteje nem „pirosra” hanem csak egyszerű polgáriasszürke szíre van festve, de ha valaki nem resteli a fáradságot s kimegy a telepre, s vendégszerető házi gazdáinak kaulauzálása mellett végig járja e, messze földön pürjart ritkító szőlő telepet, bámulva fogja tapasztalni, hogy mire képes a szorgalom felmutatni, van is ott áldás, minden töke tele van fűtőkkel, a gyümölcsfák csak úgy görnyednek az édes teher alatt, s a szőlőesőző illetve töke nevelő telepek pedig a legszakoszerűbben vannak beállítva, s a lehető legjobban megindulva, s ha valaki meggyőződést akar magának szerezni arról, hogy e keserves filoxerás és peronosporás világban, mit képes felmutatni, s mennyire képes a szőlőnek e két halálos ellenségével szemben is győzedelmeskedni a kellő szakértelemmel párosult lármánélküli ernyedetlen munkásság, az menjen ki Tajber Gusztáv urnak kis paradicsomnak beálló „Irén telep” nevezetű maczó zug szőlőjébe.

— **Söröcsarnok megnyitása.** Városunkban egy már régen érzett hiányon segitendő, az Árpád Szálló vendéglősei a Népkerthben csinos söröző pavillont építettek, melynek megnyitása a mult vasárnap volt. — Nagyszámú közönség élvezte ezen nálunk egészen új és esemény számba menő nemét a szórakozásnak. Jól tennék azonban a vendéglősök — már csak saját érdekükben is, ha töb ülő helyről gondoskodnának — minek szükségességét a látottak után bővebben indokolni nem is szükséges.

— **Biciklizés estély.** Bicziklizistánk f. hó 27-én este a Népkerthben igen sikerült és jókedvben gazdag összejövetelt rendeztek. A mulatság társas vacsorával vette kezdetét, melynek végzetével biciklizistánk díszes jelmezbe öltözve, görögütz és magnesium fény mellett felvonulást tartottak. — Majd pedig tánczra kerekedtek a fáradhatlan sportmunkások, a minék a reggel szürkülete vetett véget.

— **Hangverseny.** E hó 18-án az Árpád Szál-

loda nagytermében élvezetes hangversenyt adott Boér Elza opera énekesnő — városunk szülötte — más két művész társával. — Ugy a hangverseny összeállított programja, mint maga az előadás, röviden szólva, a legkényesebb igényeket is kielégíthette, a melyet kelőleg illeszté a jelen voltak lelkes óvácszója, az élénk taps, melyben a művészek részesültek. Minden előyös kritikán felül áll az a rokonszeny s az az általános bámulat, amelyet Altmann Leó művészi hegedűjátékával elért s mi a program minden számánál nyitvánult. Boér Elza első rangu tehetség é téren, ki énekszámaihoz kötött uehöz feltételeknek kifogástalanul megfelelt. Kellemetlenül érintette a művésznőt műpártoló közönségünk egy részének az estélyről távol maradása s e bántó közönység ki is érzett hangján, melyen azonban csak hamar túltette magát, tiszta csendesül, bár kissé férfiasan erős hangjával gyönyörködtette hallgatóit. Pállos L. Pál zongoraművész semmi tekintetben sem áll hátrább művész társainál, ki nem csak művészetét mutatta be, hanem fáradhatlanságának is tanujelét adta, esekély megszakítással, majdnem két órán át tartó zongora játékával. Mint majdnem minden ily alkalommal, ugy most sem maradhat el, hogy esodalkozásunkat ne fejezzük ki városunk miért és pártoló közönségén annyira uralkodó azon hideg közöny felett, melyet minden ehhez hasonló művészestélyek iránt viseltetik.

— **Hangverseny.** Szegeden állomásozó honvéd-ezred zenekara, e hó 3-án azaz ma délután, az Árpád szálloda kert helyiségében hangversenyt rendez.

— **Munkás igazolványok.** mint értesültünk, Szarvason eddig ele csak 1594 darab munkás igazolvány lett kiadva.

— **Ifju Dérczy Ferencz,** kir. járásbíróági jog gyakornok mult 3-án Kolozsvárt, az első szigorlatot kitűnő sikerrel tette le. Gratulálunk.

— **Dr. Králik Dani** ügyvédjelöltet, f. hó 2-án avatták fel a Budapesti kir. tudományos egyetemen, a jogtudományok tudorává. Gratulálunk.

— **A csorbatói fogaskerekű vasut.** A kassai csorbatói vasut igazgatósága a csorbatói fogaskerekű vasutról es a csorbatói, a külföldi vasutak példáját követve, elszárlt hirdetményi füzeteket készítettett A vasut: ez a lapunknak is beküldött füzetet a magas Tátra ismertetése czéljából több ezer példányban terjeszti a bel es külföldön, ami a Tátra es fűrdőinek idegenforgalmát két-épként emelni fogja. A füzetek rendkívül izléesen vannak találva es színes képpel díszítve.

— **A „Békésmegyei egyetemi kör”** által Szarvason rendezendő nyári mulatság központi bizottsága június 29-én tartotta alakuló gyűlését melyen, a tisztségelők megválasztása került először szőnyegre, itt is elsősorban a Budapestben felvett jegyzőkönyv pontjával egyértelműen a díszelnök es az elnököt betöltésével foglalkozott az értekezlet. Egyhangu lelkesedéssel abban állapodtak meg, hogy díszelnöknek Mikolay Mihály kir. közejegyzőt, elnöknek pedig dr. Sziráczky János ügyvédet kéri fel. A tisztikar így alakult: alelnökök: Dancs es Sárkány jegyzők: Margócsy, Freitág, pénztáros: Marcsák ellenőr: Pálka es haznagy: Ponyiczky A mulatság nemere nézve táncz-

estélyben, idejére vonatkozólag július 16-ában állapodott meg az értekezlet. Reméljük, hogy az oly lelkesedéssel s odaadással vezetett ügy igaz rokonszeny s megillető pártolásra fog találni. A bizottság egyébiránt a siker biztosítására a legfőbb lépést már is megtette: oly rendezőséget toborzott, melynek minden egyes tagja személyesen előfogja mozdítani az ünnepély fényét: ugy is mint figyelmes rendező, ugy is mint fáradhatlan tánczos. A rendezőség viselésére eddig 35 egyetemi polgár jelentkezett. Vidékről is számos család jelentette be jövetelét.

— **Milyen nyarunk lesz?** Bizony rossz, hogy ha Falb Rudolf, a híres viharpróféta jóslatainak hihe-tünk. Falb szerint július hó is tele lesz pusztító viharokkal s esőzésekkel. E miatt aztán a levegő is lehül s hűvösebb lesz. Július harmadika elsőrendű kritikus nap, a melyen holdfogyatkozás es a hold földközelsége okoz elemi csapásokat. Július 13-ika es 16-ika közt havazások lesznek a hegyekben. — Anguszta első harmadában megint sok zivatar lesz, második harmadában pedig nagy országos esők fognak hűvösséget okozni, míg anguszta második fele kezdetben hideg, később azonban feltűnően meleg lesz. Anguszta 2-ika es 31-ike lesznek az egész év legveszedelmebb kritikus napjai. Reméljük ezek után a legjobbat, de készlünk el a legrosszabbra is.

— **A magy. kir. posta-távirda** es távbeszlő hivataloknál folyó évben 108 gyakornok jelölti állásra van pályázat hirdelve. Pályázhatnak reá érettségit tett 18. évet betöltött magyar állam polgárok. A felszerelt kérvényok azon m. kir. posta-távirda igazgatósághoz nyújtandók be, melynek kerületébe a folyamodó belépni óhajt. A folyamodók felvétel után 1 frt napidijban részesülnek. Bővebb felvilágosítással a helybeli posta-távirda hivatal főnöke szívesen szolgál.

— **Nagy alapítvány a soproni theologiának.** A soproni theologiák nagy lelki pártfogója akadt Haubner Rezső soproni orvosban, aki valóssággal fejedelmi alapítványban részesítette. Atyja Haubner Máté volt szuperintendens emlékére es nevére tette az alapítványt, melyből a theologia 12 hallgatója évenként 120—120 frnyi segélyt kap. E czélra életében évenként 2000 forint ad, halála után pedig 50,000 forintot hagy a theologiának, s annak kamatait fordíthatják csak szegény es szorgalmas diákok segélyezésére.

— **Az adózó közönség figyelmébe.** A m. kir. Pénzügyminiszteriumnak 22744 számú, fizetési óráknak szabályozása tárgyában kiadott körrendelete értelmében, értesítettik az adózó közönség, hogy a be es kifizetések ideje a kir. Adóhivatalnál, délelőtt 9—12-óráig, délután pedig 2—5-ig terjedő hivatalos órákra korlátoztatott; melyeken kívül a kir. Adóhivatal fizetést sem elfogadni, sem teljesíteni nem köteles.

— **Képviselők díjazása.** A norvég képviselő házban a napokban a parlamenti bizottság érdekes indítványt terjesztett a storting elé. Abból a tapasztalatból kiindulva, hogy a tisztelt képviselő urak a képviselői napidijak szaporítása czéljából a storting ülésait a sok felesleges beszéddel mindinkább elnyújtják, az indítvánnyal rendszabályozni akarják a kép-

Annak előtte csak hírből ismertem azt a kicsiny falut, s ime, a falubeliek most meghívnak mulatságukra! Csodálkozva nézegettem az izléses meghívót, de még jobban a borítékra vetett betűket: Hogy nő írás, azaz hamarosan tisztába jöttem; csak arra voltam kíváncsi: ki írhatta? . . .

* * *

A mulatság pompásan sikerült. Kivilágos kiviradig áldoztunk Terpsichorének. A jókedv mindenkinek arczáról lesugárzott s én mondhatom, hogy soha azelőtt es azután olyan jól nem mulattam. Azt a szíves vendégszeretetet, azt a pazar figyelmet, melyet a falubeliek velünk vendégekkel szemben tanúsítottak, — még ha akarnám sem tudnám felejtani.

Megismerkedtem egy kedves családdal; azt a szép asszonyt is megismertem, a ki a nekem küldött meghívóra nevémet írta. Fájó szívvel váltam el az új ismerősöktől s mikor a mulatság után hazafelé kocsiztam, — akkor is egyre az a gondolat motoszkált agyamban: milyen páratlan jó emberek, — vajjon látom-e még őket? . . .

Nem sok idő multán találkoztam az én „kedves családommal”, azzal a szép asszounnyal is. Olyan boldog voltam, hogy beszélhettem velük. De még nagyobb volt az örömöm, mikor annak a szép asszounnyak a férje: Torontály Elemér úr meghítt magukhoz valami házi mulatságra.

Attól az időtől kezdve csak nem mindennapos vendég voltam Torontályéknál es az én kedves családomnál: Dettayéknál. Szívesen láttak, bár mikor mentem s en úgy éreztem magam náluk, mintha „otthon” volnék. Az áldott Dettay néni maga mellé ültetett a dívánra s úgy negyszemközt osztogatta nekem az anyai tanácsokat. Milyen jól estek nekem ezek a tanácsok! Otthon, szüleimnél már nagyon régen voltam; szülőföldemtől távol, senkim nem volt, a ki előtt kipanaszkodhattam volna magamat. És most, ime, véletlenül rátalálók egy áldott lelki jó asszounnyra, a ki megérti panaszomat s anyai tanácsaival igyekszik fájó sebeimet behegesztetni. . . . Soha, soha nem tudnám felejtani a jó Dettay nénit, másodikk „édes anyámat” . . .

Minden este összejött a rokonság itt vagy ott s ezekről az összejövetelekről én csak vajmi ritkán hiányozhattam. Danolgattunk, mulatoztunk éjjelleg vagy sokszor még éjjel utánig is. Igazán boldog voltam akkoriban, és e boldogság közepete nem is gondoltam arra, hogy mint mindennek az en boldogságomnak is vége szakadhat. . . .

Váratlanul levelet kaptam szüleimtől, melyben arra kértek: mennék mielőbb haza, otthon szükség van reám. Tudtam, hogy ha haza megyek, többé vissza sem jöhetek, szüleim nem eresztenek el hazról.

Sajgó kebellem mentem ki a faluba, hogy elbucsuzam — talán örökre! — a jó ismerősöktől. De nem

búcsúzhattam. Vidám mulatozás közben rosszul lettem Torontályéknál, ágyba kellett feküdnöm. Beteg voltam nagyon, nagyon; azt hittem: soha fel nem kelhetek az ágyból. Két hétig vívódtam a halállal, — a mikor is végre jobban lettem s elhagyhattam az ágyat. A jó Dettay-néni, a szép es kedves Torontályné s Gyulainé folyton melletttem voltak, — gondoztak ápoltak, hogy visszaadjanak az életnek.

Két hét multán aztán elbucsúzhattam tőlük, — a jó ismerősöktől. Nem tudom tollammal ecsetelni azt a fájdalmas érzést, mely a búcsúzáskor rajtam erőtt vett. Sirtam, zokogtam, mint egy kis gyermek. . . . Szólni akartam; szerettem volna megköszönni jóindulatukat, gondoskodásukat de nem bírtam szólni, csak — sirtam. . . . egyre sirtam. . . . némán. . . . keservesen. . . .

Most messze vagyok attól a — mindenkítől megvetett, unalmas poros falucskáktól: nem láthatom mindennap jó is merőseimet, — de azért gondolatban még most is mindennap ott vagyok abban a faluban — Dettayéknál, Torontályéknál, Gyulayéknál s a többiek-nél. . . .

Ezért csak es nem másért, tekintem én ezt, a világtól elzárt, kicsiny falut — hazámnak.

Zoltán János.

viselőket fizetését és egyúttal áttekintést adnak husz különböző állam képviselői fizetéséről. E kimutatásból átvesszük a következőket:

1. Portugália: A második kamara tagjai ennek előtte 240 forintot kaptak havonként, mit azonban 1892-ben megszüntettek és csak a gyarmatok képviselői huznak fizetést. Az összes képviselők egy vasútkon mint a hajókon díjmentesen utazhatnak és a törvényhatóságok jogosítva vannak kerületük képviselőjéért az ülések tartama alatt tíz forint napidíjban részesíteni. 2. Franciaország: A szenátusa és a képviselőház tagjai évenként 4200 forintot kapnak és szabad utazást az első osztályon. A két elnök fizetése egyenként 35,000 forint és szabad lakás. — 3. Svédország: Az első kamara tagjai nem kapnak fizetést, a második kamara tagjai 1350 forintot kapnak az államtól. — 4. Norvégiában a storting tagjai naponta 8 forintot kapnak. — 5. Angliában sem a felső, sem az alsóház tagjai nem részesülnek díjazásban. Egy 1893-ban beterjesztett indítványt, mely az alsóház tagjai részére 3400 forintnyi fizetést ajánlott, még a vita előtt visszavonták. — 6. Hollandia: Az első kamara tagjai, kik nem laknak Hagában minden ülésre 10 frtot, valamint utazási költséget kapnak, a második kamara tagjai 2000 forint évi fizetésben és utiátalányban részesülnek. 7. Spanyolországban nincs semmi fizetés. 8. Dániában. Minden ülésnapon a frt 70 krajczár és utiátalány. 9. Bulgáriában 9 forint 50 krajczár ülésenként és utiátalány. 10. Görögországban a közönséges ülések tartamára 900 forintot, a rendkívüli ülésekre tartamuk szerint 240 frttól 900 forintig. 11. Szerbia 4 forint 80 krajczár napidíjat és utiátalányt ad képviselőinek. 12. Belgium. A szenátus tagjai nem kapnak fizetést, sem a Brüsszelben lakó parlamenti tagok, míg a vidékiek havonta 200 forintot kapnak, de utiköltséget nem. 13. Románia 12 forintnyi napidíjban és az utazási költségek megtérítésében részesíti képviselőit. 14. Olaszország csak az utazási költségeket téríti meg. 15. Poroszországban az urakházának tagjai nem kapnak fizetést, a képviselőház tagjai 9 forint napidíjat és utiköltséget huznak. 16. Ausztriában a képviselők 9 forint 50 krajczárt kapnak napidíjban és utazási utalányt. 17. Magyarországon a felsőház tagjai nem kapnak díjat, a képviselők évi fizetése 2400 forint, 800 forint lakbérpótlék és mérsékelt utazási díj. 18. Német birodalom. Csakis szabad utazás, az első osztályon. 19. Svájcban a nemzetgyűlés 9 forint napidíjat fizet minden jelenlevő tagjának. A rendek hasonló díjazásban részesülnek. 20. Amerika. Az Egyesült-Államok mindkét házában tagjai évenként 13,000 forintot fizetést, 300 forint utalányt és uti utalányt kapnak és eszerint az amerikai képviselők a legjobban fizetett képviselői a világnak.

Irodalom.

— Ország-Világ. Az újság írás titka czimén egy olvasónk azt a kérdést intézte hozzánk, hogy lehet az, hogy most nyáron, a nagy melegben, mikor nevezetesebb esemény az egész világon nem történik, az Ország-Világ szerkesztősege talál aktualis dolgot, amit írásban és képen megörökítvén, így kedvessé, változatossá tegye az újságot. Erre a kérdésre az a válaszunk, amit itt, ebben a rovatban adtunk meg, hogy az Ország-Világ az egyetlen szépirodalmi hetilapunk, amely egyedül, hosszú évek során át hozzá szoktatta olvasóit ahhoz, hogy nálla nincs holt szezon, hanem nyáron is oly eleven, actualis, mint télen, amikor pedig nem kell kutatni megörökíteni való események után. De ebben a számban kapja a hét történetéből a felső magyarországi Kassán rendezett amatőr kiállítás, s egy sereg érdekes képpel bemutatja felsőmagyarország társadalmi életét. Most a félév elején melegen ajánljuk olvasóinknak, hogy az Ország-Világ-ra fizessenek elő. Negyedévre csak 2 frtba kerül, s minden előfizető karácsonyra díszes kiállítású könyvet kap ajándékba. Mutatvány számot kívánatra ingyen küld a kiadóhivatal. (Hirdetés 7. szám.)

A „Pillangó“ Ez a íme egy új, igen magas színvonalon álló heti élelappunk, melynek immár 22-ik száma fekszik előttünk. Ugy tartalma, mint különösen az eddigelé nálunk páratlan művészettel megrajzolt képei, az új élelappunk, az ily nemű elsőrendű lapok közé emelik. A „Pillangó“ bizonyára rövid idő alatt széles elterjedésre fog szert tenni, és ezt annyival is inkább megérdemli, mert a hasontartalmu és irányu log-

jobb külföldi lapokkal kiállja a versenyt és azokat Magyarországon feleslegessé teszi. Ajánljuk egy egyesek-mint olvasó köröknek. E lapnak egyetlen egy szalonból sem szabad hiányoznia. Kiadóhivatal: Budapest, Teréz-körút 35 sz. a. van. Előfizetési ára: negyed évre egy forint. Mutatvány számot kívánatra ingyen küld.

Innen-onnan.

* **Pardon és társai.** A magyar nyelvőr legújabb füzetében Brückner Gyula a következő okos czikkeket teszi közzé: Ideje volna, hogy a pardon, ezt a francziáskodó nyelviséget kiküszöböljük. nyelvünk-ből s leszokjunk róla. Utan-utóleben, lépten-nyomon halljuk ezt és a többit, mint merci kiszíhand, adieu stb.

Hát nem sokkal helyesebb pardon helyett a becsánat? Vajjon mire való a franczia szóval való tüntetés, mikor ugyanazt szép és jó magyar szóval is kifejezhetjük?

Igazán mondom, hogy egy erzsébetfalvi gubás paraszttól is hallottam már e szót. A kapája nyelével véletlenül megérintett a helyi érdekű vasút váróterme előtt. Két bütykös újját lassan odaérintette pörge kalapjának zsíros karimájához, hozzá mondván: pardon. Bámulatos dolog ez, mert hát megszoktuk a magyar embertől, hogy azt mondja: megkövetem alásan, vagy engedelmet kérék.

A merci-t az ifjuság, helyesebben a budapesti ifju nemzedek hozta forgalomba. Szende varróleányok lekötölező mosolylyal és hatással szokták alkalmazni az udvarias fiatalemberekkel szemben.

A kiszíhand talán a Lipótvárosból származott. A kezét esőkolom kevés Különösen visszataszító németesség, mikor valakit valamivel megkínálják s a megkínált a szokásos mentegető udvariassággal mondja: kiszíhand, köszönöm.

Az adieu is a Lipótvárosból indult hódító körutjára. Ott kezdtek legelőször használni. Adieu barátom! Adieu Ferencz! Adieu papám! helyett: Isten veled!

Erélyesen kellene az ilyes szavak elen föllépni, mert ha nem, úgy tovább is pardon kifejezésben fog a legmosolygóbb ábrázattal nyakunk közé fűcskendeni szüretlen Duna vizet az utazót öntöző polgártárs.

* **„Tisztelt Czim!“** A Magyar Nyelvőr egy másik füzeté ekkép kel ki a magyar nyelv egyik legújabb fattyuhajtása ellen:

„Tisztelt Czim!“ „Föhlívom t. Czimedet“ stb, Ujabb ilyen megszólítási iratokat kap az ember magánosoktól, egyesületektől, vállalatoktól. Ez a „Czim“ szó, tudvalevőleg, hivatalos iratok fogalmazványjaiban ideglenesen használatos alak, amelyet azután a segédhivatal a czimzettnek állása szerint „tekintetes“, „nagyságos“ stb, szöveggel cserél föl. De mit keres ez a „Czim“ a hivatalok falain kívül?

Ott, a hivatalban, megkönnyíti a fogalmazás munkáját; de a külvilágban, ahogy érvényre talál jutni egy új furcsaságot ültetne át irodalmi nyelvünkbe, amely különbben sem szükölködik furcsaságokban. Tisztelttel kérem tehát a fel- és meghívó egyéneket, hagyjanak föl ezzel a matematikai X-nek megfelelő Czim szóval: és ha már röviden akarják czimezni az embert, írjanak így: Tisztelt Uram! Tisztelt Urhölgy! Csak-hogy az ilyen megszólítás még csak a jövő demokracziájának zenéje.

* **A marczipán.** Ki gondolná, hogy a marczipán, ezt az egyre dráguló és finomított süteményt inséges időkben készítették először? Pedig úgy van a dolog 1407-ben olyan hideg nyara volt Szászországnak hogy a gabonafélék mind tönkrementek. Ennek következtében aztán annyira megdrágult a kenyér hogy egy diónagyságu darabka három fillérbe került. Ezeket a háromfilléres kenyereket -- mivel először Szt.-Márton napján készülték -- Marci panis, Márton kenyérének keresztelték és aztán is minden esztendőben megsütötték Márton napjára. Bőséges időben mindig finomabban készítették s ma már, 491 év után finom sütemény lett belőle.

* **A kasszárnyából.** Örmester (egy söröző egyéves önkéntes fiához); Hé, maga poczakos serfőző, huzza be a hasát. Itt a glédában ne csináljon reklámot a sörének!

* **Biztos.** Új lakó (zenész): Biztos-e a lakás, mert nekem értékes hangjegyeim vannak.

Szobaasszony: Oh nálunk biztos minden, hisz rendőri felügyelet alatt áll a férjem.

* **Ügyesen.** Bankár: Ön kéri a leányomat? Hiszen magának semmije sincs... koldus!

Kérő: Azt gondoltam, a gazdag Gyémántkői ur nem szorul pénzes vőre.

Bankár: Igaza van! Magáé a leányom.

* **Modern.** — Szabad tudnom nagyság, hogy a szíve szabad-e még?

— A szívem még szabad, de a kezem már nem.

* **Kis emlék.** Könyvelő: Távozom a házból a hol anyyi szép esztendőt töltöttem. Még csak egy kis emléket bátorokodni kérem.

Főnök: Válasszon valamit, kedves Ten'á úr.

Könyvelő: Ha választhatok, akkor kedves leánya kis kezét kérem.

* **A lovaglő iskolában.** Adja ennek az urnak azt a nyírott sörényű lovat.

— De kérem, akkor mibe kapaszkodjam.

* **Amerikai humor.** Szerző: Hogy tetszik önnek az új darabom?

Kritikus: Nagyszerű. A lopási jelenet a második felvonásban a színpadi realizmus netovábbja.

Szerző: Ugye bár?

Kritikus: Igen. Még a tolvajok párbeszéde is lopva van.

Első gyáros: Tűzmentes szökrényeim kiállották a tűzpróbát. A minap egy eleven tyukot tettem a kasszába és a kasszát addig tartottam a tűzön, míg a tyuk meg sült.

Második gyáros: Az semmi. Az én kasszámmal ugyanezt a próbát megtettem és amikor a tyukot kivettem — meg volt fagyva.

Tanító: Mond meg Billy, mi a különbség az óvatosság és a gyávaság között?

Billy: Ha én télek az óvatosság; ha más fél, az gyávaság.

— Nézze, milyen szép fogai vannak annak a fiatal hölgynek.

— Köszönöm a bókot.

— Ön talán a férje.

— Nem kérem én a fogorvosa vagyok.

Jó barátok beszélgetnek egymással:

— Betsy, jössz sétálni?

— Nem megyek. Fáj a fejem. Mintha ólom volna rajta.

— Furcsa! Miért nem veted le a hajadat?

A vőlegény szakít a régi kedvesével:

— Ugy-e édesem, nem csinálsz az esküvőmön botrányt?

— Nem. Csak azt mondd meg, ki a menyasszonyod szabónője?

Háziaszony: Itt van egy távirat. Az unokaöccse meghalt.

Agglegény: Persze és a könnyelmű ficzkó most pénzt kér a temetésre.

A. (a bíró előtt.) Ez a nyomorult a hátam mögött számárnak nevezett!

Bíró. És ön? Visszafordult?

Vasúti menetrend 1898. évi május hó 1-től.

Indul.		Érkezik.	
Mezőtúr felé		Mezőtúrról	
8515 sz. vonat 12 ó. 10 p. éjjel		8512 sz. vonat 3 ó. 32 p. éjjel	
8511 " " 8 ó. 44 p. regg.		8514 " " 1 ó. 28 p. d. u.	
8513 " " 1 ó. 58 p. d. u.		8516 " " 5 ó. 41 p. "	
Mezőhegyes felé		Mezőhegyesről	
8512 sz. vonat 3 ó. 39 p. éjjel		8511 sz. vonat 8 ó. 44 p. regg.	
8514 " " 1 ó. 51 p. d. u.		8513 " " 1 ó. 50 p. d. u.	

Felelős szerkesztő: BALKÁNYI SÁNDOR.
Kiadó és laptulajdonos: SÁMUEL ADOLF.

HIRDETÉSEK.

NYILTTÉR*)

Mint hogy a tavasz előrehaladásával csecsemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

AGNES-forrásunk

vízének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olosó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt, mert dus szénsavtartalmánál fogva, specifikus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tífus-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurut gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bel idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, hughajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

—= Kedvelt borviz. —=

A mohai Ágnes-forrás
kezelősége.

Főraktár:

Édeskúty L.

cs. és kir. udvari szállító
BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.
Kapható minden gyógytárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Raktár Szarvason: Csapó Sománál.

Permetezéshez kékkő 99.05% rézsulfátos a
legerősebb minőségű

50 klg. vételnél á frt 26

25 " " " " 22

kisebb mennyiségűnél 30 kr. kilója.

Kötöző Háncs Raphia 52 kr. kilója.

Ugyanitt friss töltésben kaphatók az
összes bel- és külföldi ásvány vizek.

Csapó Soma
üzletében
SZARVASON.

*) E rovatban közlöttékért nem felelős a szerk.

H i r d e t é s e k

Tisztelettel hozom becses tudomására a nagyérdemű
közönségnek, hogy Szarvason Felsőzsiget-utca 244. szám alatt.

lakatos műhelyt

nyitottam.

Elvállalok épület és géplakatos ipar körébe vágó
mindennemű munkák teljesítésén kívül,

varrógép és kerékpár javításokat,
villamos csengettyű s vízvezeték berendezéseket is.

Tisztelettel

Baginyi József

épület és géplakatos.

Millenniumi kiállítás 1896: Nagy millenniumi érem.

STAHEL és LENNER Budapest,

Trieur- és lemezlyukasztó-gyár.

Gyár: Katona József-utca 8. sz., Margithid és nyugoti pályaudvar közt.

Ajánljuk az általunk gyártott legjobb minőségű:

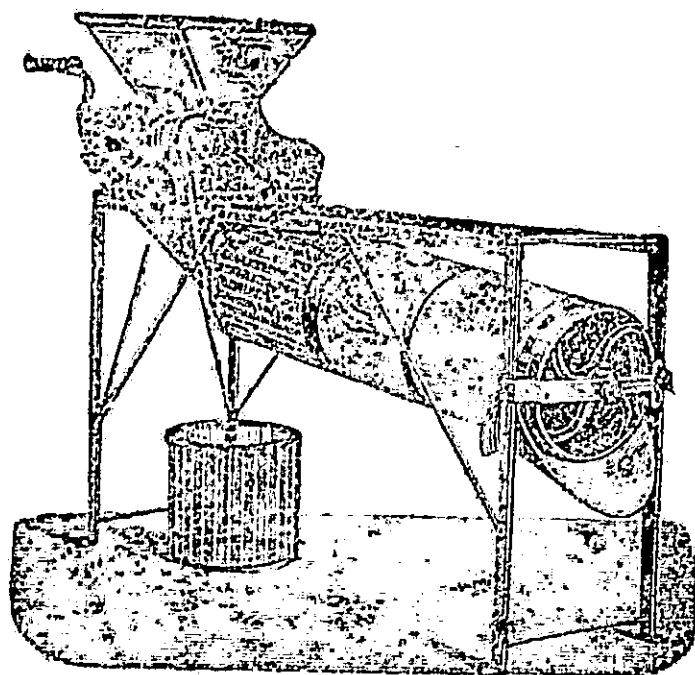
Trieurök: a konkoly és búkkönynek a buza, árpa vagy rozs közüli
kiválasztására.

Trieurök: a zabnak vagy árpának a buza közüli és a gömbölyű
magvak kiválasztására.

Lencsetisztító és osztályozó trieurök: az árpa kiválasztására és a
lencse osztályozására.

Osztályozó-Trieurök.

Szabadalmazott Trieur és osztályozógépek minden gabonafaj tisztítására és tetszés szerinti osztályozására. — Elvállalunk Gutjahr és Müller, illetve Mayer rendszerű trieurök esetében költséggel a trieur beküldése mellett ezen szabadalmazott trieurökhöz átalakítását.

Malom-Trieurhengerek vagy burkolatú.

Lyukasztott vagy hasított lemezek tetszés szerinti nagyságban ipari vagy gazdasági célokra.

Árjegyzékek vagy mintakönyvek ingyen és bérmentve küldetnek.

Ház eladás.

Havas Mór takarékpénz-
tári titkár 448 □-öl beltel-
kü ujonnan kényelmesen be-
rendezett háza szabad kézből
eladó.

Venni szándékozók mie-
lőbbi jelentkezése kéretik.

Két jó házból való ifjú

TANONCZUL

felvétetik

Csernák István

épület- és géplakatosnál.

„Szarvas és Vidéke“

kiadóhivatalában

Beliczey-ut 11. szám.

jutányos árban

felvétetnek a